

ת"פ 2112/04/22 - מרים בוקובזה נגד רחמים סיני, שלמה (סולי) סיני, תמרה סיני

בית משפט השלום בבית ים

תפ"מ 2112-04-22 בוקובזה נ' סיני ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יגאל נמרודי
תובעת/משיבה מרים בוקובזה
נגד
נתבעים/מבקשים 1. רחמים סיני
2. שלמה (סולי) סיני
3. תמרה סיני

החלטה

1. ביום 31.5.2022 התקיים הדיון הראשון בתיק. הדיון נפתח בהודעה של בית המשפט. זו לשון ההודעה:

בית המשפט:

יש לביהמ"ש היכרות מוקדמת עם ב"כ התובעת מלימודים משותפים של מספר קורסים במסגרת לימוד תואר שני. מעבר לאמור, אין כל קשר ולדעת ביהמ"ש - אין כל סיבה שלא ידון בהליך.

ב"כ שני הצדדים הודיעו כי אין להם התנגדות כי בית המשפט ידון בהליך.

2. ביום 14.6.2022 הגישה התובעת ראיות משלימות. למחרת, ביום 15.6.2022, הגישו הנתבעים בקשת פסלות. אלו היו נימוקיהם:

(א) "התיאור המינורי בתחילת הדיון לא שיקף היטב את המציאות וכי יש אמנם מקום לבקש פסלות שופט, ולו על-מנת להימנע ממראית עין של הטיית לב ומשוא פנים" (סעיף 4 לבקשה);

(ב) "במהלך הדיון, לא ייחס המותב הנכבד חשיבות כלשהי לעובדה כי התובעת הודתה בכך ששיקרה באופן בוטה בכתב התביעה, כאשר טענה שמדובר בהסכם שכירות שנחתם בשנת 2019, כאשר למעשה התגוררו הנתבעים בנכסים, תחת הסכמים שונים, עוד בשנת 2008" (סעיף 6 לבקשה);

(ג) בית המשפט "אישר תיקון כתב תביעה דה פקטו, בדרך של הוספת טענה" (טענה המתייחסת לתחולת הוראת סעיף 19 לחוק השכירות והשאלה, התשל"א-1971) (סעיף 7 לבקשה);

(ד) בית המשפט אמר "כי הוא אינו רואה כל סיכוי להגנה ועל הנתבעים להתמקד בשאלת הזמן הסביר לפינוי, אשר יהיה, לדברי המותב הנכבד, חודשים ספורים בלבד", וכתב ההגנה כונה "גרוע מאוד" (סעיף 8 לבקשה);

(ה) "בתום הדיון פנה המותב הנכבד אל ב"כ התובעת וניחם אותו על דבר מה והשניים החליפו מספר מילים על מושא הניחוח [...] מהאמור עולה כי ההיכרות בין הצדדים היא מעט עמוקה יותר ממספר קורסים משותפים בתואר השני והיה מקום לפרש זאת בפניהם" (סעיף 9 לבקשה).

3. התובעת השיבה לבקשה. היא טענה כי יש לדחות את הבקשה. לדבריה, הבקשה מהווה ניסיון חסר תום לב לסרב את ההליך, לדחות ולעכב את בירורו. היא טענה כי הבקשה נטענה באיחור, 15 יום לאחר הדיון, ולמעשה - היא הוגשה רק לאחר שהנתבעים בחנו את הראיות הנוספות שהגישה התובעת. ב"כ התובעת ציין כי "הקורסים הנ"ל היו בשנת 2014, דהיינו לפני 8 שנים" (סעיף 11 לתשובה). לשאלה כיצד ידע בית המשפט על פטירת אביו של ב"כ התובעת הפנה ב"כ התובעת לבקשת התובעת מיום 8.5.2022, בה צוין דבר הפטירה. כן הובאה התייחסות לסוגיות נוספות שהעלו הנתבעים, ביחס לדין ודברים שהתקיים בניסיון לקדם את הצדדים לקראת הסכמות, בדיון מחוץ לפרוטוקול.

4. לאחר שבחנתי את טיעוני הנתבעים ותשובת התובעת, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. אין כל יסוד לבקשת הפסלות. בקשת פסלות היא בקשה מיוחדת. "הליך חריג שבחריגים" (ע"א 8400/00 גורל נ' גורל (17.12.2000)). נכון להעלותה באותם מקרים מיוחדים, בהתאם למבחן שנקבע בפסיקה. יש לפעול מתוך שיקול דעת, רגישות וזהירות. "מי שטוען לפסלות [...] שומה עליו לנקוט זהירות ראויה בטרם יעשה כן" (שם). אין מקום להטיל דופי בנושא משרה שיפוטית כחלק מהניסיון לנגח את הצד שכנגד או כדי להביא לעיכוב בשמיעת ההליך. יש להצטרף על הקלות שבה בחרו הנתבעים להעלות את בקשת הפסלות: ללא ביסוס, ללא בחינה עניינית ובאופן פוגעני.

5. **היכרות מוקדמת עם ב"כ התובעת:** את לימודי התואר השני למדתי במרכז הבינתחומי הרצליה. הם נלמדו במהלך תקופה ארוכה יחסית, שלא במסגרת "מסלול" מסוים עם אותה קבוצה של סטודנטים. לפיכך, לא למדתי באותו מסלול לימודים עם ב"כ התובעת. את הלימודים התחלתי בסמסטר הקיץ בשנת הלימודים התשע"ד (קיץ 2014). בסמסטר זה למדתי קורס אחד שנמשך כשבועיים. הקורס התקיים בחו"ל, עם סטודנטים רבים מהארץ וממדינות אחרות. בקורס זה השתתף גם ב"כ התובעת - כאחד הסטודנטים, מבין רבים אחרים. פעלתי, כמיטב יכולתי ובהתאם למידה האפשרית - להימנע מאינטראקציות חברתיות עם סטודנטים ישראלים. בכל מקרה, לא התקיימה עם ב"כ התובעת כל אינטראקציה חברתית שהיה בה אז כדי להקים עילת פסלות.

לאחר מכן התקיימו הלימודים בקמפוס בישראל. הקפדתי הקפדה יתירה להימנע מאינטראקציות חברתיות עם הסטודנטים. למיטב זכרוני (אם כי הדבר אינו וודאי) ב"כ התובעת השתתף בקורס נוסף (או קורסים נוספים) בהם למדתי - בעבר הרחוק. לא עמדתי עמו בקשר כלשהו. את הקורס האחרון למדתי בשנת 2019.

היכרותי המוקדמת עם ב"כ התובעת אינה שונה מהיכרות עם סטודנטים רבים שלמדו עמי בקורסים השונים. היא לא הקימה בזמנו עילת פסלות, והיא אינה מקימה היום - שנים רבות לאחר הקורס המשותף האחרון עם ב"כ התובעת - עילה כאמור.

6. **ניחומים:** ביום 4.5.2022 פנו הנתבעים בבקשה להארכת המועד להגשת כתב הגנה. ביום 8.5.2022 השיב ב"כ התובעת לבקשה. בסעיף 11 לתשובה ציין ב"כ התובעת כי הוא ראה את ההודעה על ייצוג הנתבעים (הודעה שהוגשה לתיק ביום 27.4.2022) באיחור, ולכן הוא לא התייחס אליה באותה העת. את העיכוב הוא נימק בכך שאביו נפטר ובאותו היום, 27.4.2022, התקיימה הלוויה. בהחלטתי בבקשה להארכת המועד ציינתי: "אני משתתף בצערך של ב"כ התובעת". על דבר הפטירה נודע לי מאותה הודעה - ולא באופן אחר, כפי שרמזו הנתבעים בבקשה (מבלי ליתן דעתם להודעת ב"כ התובעת). הבעת צער כאמור אינה מקימה עילת פסלות. היא מהווה חלק בלתי נפרד מהתנהלות תרבותית מקובלת. היא אינה שונה מאיחולי החלמה לבעל דין חולה (ראו, לדוגמה, איחולי ההחלמה של בית המשפט לנתבע 1 ("בשורות טובות"), כאמור בהחלטה מיום 23.5.2022; ראו גם איחולי החלמה לנתבע 1 ("איחולי החלמה מלאה ומהירה לנתבע 1"), כאמור בהחלטה מיום 30.5.2022.

את אביו המנוח של ב"כ התובעת הכרתי. לא היכרות בעלת היבט אישי, אלא במסגרת העשייה השיפוטית. אביו המנוח של ב"כ התובעת, עו"ד זכריה קורוליק ז"ל, הופיע לפניי במסגרת הליך משפטי (ת"א (שלום ת"א) 22088-09-17 **תדהר נ' בכר** (12.4.2020)). כשנודע לי על פטירתו, מהודעת ב"כ התובעת במסגרת התשובה לבקשה להארכת המועד להגשת כתב הגנה, הבעתי את צערי על לכתו בכתב. חזרתי על הבעת הצער בתום הדיון. האמירה שלפיה "השניים החליפו מספר מילים על מושא הניחום" (סעיף 9 לבקשה) נועדה ללמד על "קשר" כלשהו עם ב"כ התובעת. קשר כאמור לא קיים.

7. **התייחסות לאופן הצגת מסכת העובדות על-ידי התובעת:** התייחסות לסוגיה שהנתבעים מתייחסים אליה הובעה. ראו האמור בסעיף 6.2. הניסוח המדויק אינו זכור לי, אולם דברי בית המשפט לא נשמעו בדיון בצורה "אפולוגטית ומחויכת", כאמור בסעיף 6.2 לבקשה.

8. **התייחסות לסוגיות נוספות במסגרת דיון מחוץ לפרוטוקול:** קיים קושי להתייחס לדברים שהוחלפו בדיון מחוץ לפרוטוקול. הן משום שההתייחסות פועלת בניגוד לרציונל שעומד ביסוד קיומו של דיון כאמור, הן מאחר ובהיעדר תיעוד התוכן המדויק אינו זכור. עם זאת, משהדברים הועלו במסגרת בקשת פסלות, נדרשת התייחסות. היא תיעשה במידה המתחייבת בלבד. תוכנו המדויק של הדיון ודברים אינו זכור לי. עם זאת, זכורה לי רוח הדברים. ציינתי לפני הנתבעים את הקושי שעומד ביסוד ההגנה - על יסוד התיעוד שבא מטעמים: קושי שטמון בעצם העלאת טיעון בדבר קיומה של רשות בלתי הדירה להחזיק בנכסים, אף שהוצגו הסכמים המתייחסים לתקופות קצובות; קושי הטמון בעצם העלאת טענה בדבר קיומה של דיירות מוגנת, אף שטענה כאמור אינה עולה בקנה אחד עם טענת רשות בלתי הדירה, כמו גם עם העובדה כי בהסכם שכירות שהציגו הנתבעים עצמם צוין בכותרת החוזה כי מדובר ב"חוזה שכירות בלתי מוגנת". לא הותר כל שינוי של "תיקון כתב תביעה דה פקטו". לא נקבעו מסמרות במהלך אותו דין ודברים שהתקיים (הוא התקיים קודם שהוגשו ראיות משלימות; היתר להגשת ראיות ניתן בתום אותו דיון). לבית המשפט נתונה הזכות לשקף לצדדים - בכל שלב של ההליך המשפטי - את סיכויים בהליך והסיכונים שעומדים לפניהם. מדובר במהלך רגיל וחלק בלתי נפרד מהעשייה השיפוטית. ההליך לא הוכרע, הראיות המלאות טרם הוגשו (המועד להגשת ראיות נוספות מטעם ההגנה טרם הגיע), ולשני הצדדים יינתן יומם המלא בהליך המשפטי.

9. טענת פסלות יש להעלות בהזדמנות הראשונה (תקנה 173(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018). המידע עליו מבססים הנתבעים את הבקשה היה ידוע להם עוד באותו הדיון. הגשת הבקשה שבועיים לאחר הדיון

עולה כדי שיהיו, שמקשה על התייחסות מלאה לכל אמירה שמיוחסת לבית המשפט ושהובאה בבקשה. קיים שיהיו, שמאין את הבסיס לבקשה.

10. בהתאם לדין (סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984), המבחן הרלבנטי הוא אובייקטיבי, מבחן החשש הממשי למשוא פנים בפועל (ב"ש 48/75 **ידיד נ' מדינת ישראל**, פ"ד כט (2) 375 (1975); בג"ץ 2148/94 **גלברט נ' נשיא בית המשפט העליון**, פ"ד מח (3) 575, 586-587 (1994)). אין כל חשש ממשי למשוא פנים. טיעוני הצדדים - שניהם - ייבחנו באופן זהיר, בבוא היום, לאחר שמיעת הראיות וסיכומי הצדדים - בנפש חפצה.

11. הבקשה נדחת. נסיבות העניין מצדיקות לעשות צו להוצאות לזכות התובעת, שהגישה תשובה לבקשה (ע"א 8400/00 **גורל נ' גורל**, פסקה 5 (17.12.2000)), ולאוצר המדינה (יגאל מרזל **דיני פסלות שופט** 327-329 (2006)). הנתבעים, ביחד ולחוד, יישאו בהוצאות התובעת, ע"ס 1,000 ₪, ובהוצאות לאוצר המדינה, ע"ס 2,000 ₪. התשלום ייעשה בתוך 30 יום.

המזכירות מתבקשת לשלוח את ההחלטה אל ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' תמוז תשפ"ב, 30 יוני 2022, בהעדר הצדדים.